

83

**Besídka 2019, Radnice, Betlémské světlo,
sněmování**

XXIV. ROČNÍK

Leden 2020

Obsah

Besídka 2019.....	2
Vlčácké Radnice	6
Sněmování	8
Casino večírek.....	9
Tříkrálová sbírka.....	11
Předvánoční schůzka benjamínků	11
Spaní v klubovně a výprava na Šumavu.....	12
Roverská LANpárty.....	13
Skautská přespávačka	13
Sušice.....	14
Výprava benjamínků a světlušek do Techmanie.....	15
Vánoční výprava	17
Skautská vánoční výprava	17
Vánoční schůzka skautek	18
Vánoční výprava vlčat	18
Betlémské světlo.....	20
Výprava do bazénu	21

Besídka 2019

V neděli 15. prosince se jako každý rok konala středisková vánoční besídka. Tentokrát se odehrála v tanečním sálu ZUŠ v Přešticích. Začátek byl ve 2 hodiny odpoledne. Roveři se sešli už v 1, aby vše pro ostatní nachystali. Po chvíli začali přicházet i ostatní. Zahajovací řeč měl letos bratr Prach a při této příležitosti ocenil sestry Sušenku, Ťapku a Lucku za jejich činnost u oddílů. Poté všem popřál příjemné prožití Vánoc a pozval na pódium první herce. Těmi byly světlušky, které nám zarecitovaly krásné básně a ty starší dokonce zahrály všem známou ruskou pohádku Mrazík. Po skončení byla na řadě vlčata. Mezi tím, co se kluci připravovali, nám Mára zahrál pár koled na klavír. A pak už byl čas na scénky bájí a pověstí, které pak doplnil vtipně zpracovaný film z víkendovky v Radnicích.

Opět byl čas na další várku koled, při kterých se připravili skauti. Ti nás zatáhli do děje napínavé detektivky, kde se odehrála vražda, vyšetřování a odhalení vraha! Druhá skupinka nám zase ukázala, že opravdu (ne)má talent, ale my si myslíme, že talent na natáčení filmu určitě mají! Nadále se šly připravovat skautky s jejich pohádkou, která

už byla ryze česká. Všemi oblíbený film Ať žijí duchové. Při představení si všichni notovali se známými písněmi a nebáli se je doplnit i zpěvem. Holcám se představení opravdu povedlo! Potom však přišel na řadu příběh Fialek s méně úsměvnou baladou od Karla Jaromíra Erbena s názvem Štědrý den. Zhasla světla a rozezněly se tóny klavíru. Hned s první větou se všem tajil dech. “Na těle kabát zeleni temné, klobouk na stranu - znám jej, znám!” rozléhalo se po sále a nikdo ani nedutal. Po tak smutné baladě, ale byl zase čas nahodit sestřám a bratrům úsměv na rty. To se povedlo roverům s českou klasikou Slunce seno a pár facek. Nechyběly dobové oblečky, nezapomenutelné hlášky a litaly opravdové facky. Na konci se semlela pravá jihočeská pranice tak, jako je to ve filmu Zdeňka Trošky. No a je tu závěr. Ten nepatřil nikomu jinému než oldskautům a jejich společné koledě, při které všichni mysleli na to pravé kouzlo Vánoc. Myslím si, že letošní besídka byla, jako vždy, velmi povedená a všichni si s přípravou jejich představení dali velkou práci. Jsem ráda, že jsem to vše mohla zažít a už teď se těším na příští rok, kdy se mnozí z nás zase překonají a vystoupí před celé středisko na jeviště.

Borovice

Vlčácké Radnice

Po nadmíru povedené návštěvě klubovny radnických skautů v roce 2016 jsme věděli, že sem se v budoucnu určitě vrátíme. Tak proč ne letos? Při plánování víkendovky byly Radnice číslo jedna. Krásné prostředí Brd, pro nás vzdálené ale přesto vlakem snadno dostupné, nedaleko odtud bydlí Áda, tak ho vytáhneme z vesnického života plného hnoje, vidlí a holinek. Jídlo a vybavení zajistím já s autem, Chobot, Joff a Bára se postarají o program na celodenní výpravu a nedělní ráno. Áda může vzpomínat na svá vůdcovská léta.

A tak 4. listopadu se sešla vlčata a vůdci na přeštickém nádraží, aby se vlakem přesunuli do Radnic. Já se zdržel v práci, takže v rychlosti nakoupit zásoby, naházet do auta a stejně jsem do klubovny dorazil po vlčatech. Vymrzlou klubovnu jsme zahřáli ohněm v kamnech, nechali vlčata navečeřet, aby se mohla obléct. Čekala nás noční hra na kalvárii nad Radnicemi. Temnou atmosféru podzimního sychravého večera doplnila hustá mlha, pod námi zářily Radnice, Křížová cesta lemovaná osvětlenými kříži, zkrátka horor jak má být. U kaple jsme vlčata rozdělili na tři skupiny, rozdali každé skupině svíčku, kterou měli chránit před ostatními a zároveň se pokusit sfouknout svíčky cizí. Dvě kola lítého boje bohatě stačila a my se radši vrátili do klubovny. Následovalo Vojtovo tradiční pohádkové čtení a porada vedoucích dlouho do nočních hodin.

Sobotní ráno bývá u vlčat tradičně brzké, ale s tím už člověk počítá. V sedm hodin proto odchází Joffrey uklidnit vlčata ven rozcvičkou, mezitím mažeme snídani, vaříme čaj a připravujeme svačinu na výpravu. Vojta z terasy uvede výpravu a z vlčat se rázem stávají strážci majáku. Cesta je dlouhá, vede přes Újezd Sv. Kříže, dále po modré, po stopách důlní činnosti na Břasku, po obědě, po vlastních a po chvíli jsme stanuli pod majákem. Maják to úplně není, ale když člověk přimhouří oči, může být i radnická rozhledna majákem. Cestou vlčata poznávala známé osobnosti, stavěla co nejvyšší maják nebo přenášela vodu v ústech (to bylo klidu). Z rozhledny dolů pak odvysílala pantomimou tajnou zprávu (něco ve smyslu, že bobr má placatý ocas), dojedla zbytek proviantu a byl čas se vrátit. Původní plánovanou cestu

nám trochu zkomplikovala zamčená vrata na cestě značené v mapě, vyvolalo to u unavených vlčat značnou vlnu nevole, ba dovolím si situaci přirovnat k menší vzpouře. Ale čím můžete potěšit víc než slibem kratší cesty zpět, když nemůžeme přes vrata? Po kratší cestě, nebo zkratkou jde každý rád a je jedno, jak dlouhá je. Hlavně že je kratší. Za šera jsme dorazili do klubovny, opět si udělali teplo v kamnech, uvařili večeři a já dojel dokoupit zásoby proviantu (vlčata byla žravější, než jsme plánovali).

Zde bych rád zveřejnil své poučení z chyb mládí, kdy jsem před třemi lety v Radnicích chtěl uvařit na těstoviny něco lepšího než kečup a sýr, konkrétně loupaná rajčata s tuňákem, vše okořeněné špetkou bazalky. Zkrátka Itálie jak vyšitá. Skončilo to mírným fiaskem a přejedáním vedoucích tuňákem v rajčatové omáčce. Doteď slýchávám narážky na své kulinářské umění. A to poučení? Kečup, eidam a kýbl špaget to děti ocení. Tak prosím všechny posměváčky o zapomenutí svého přešlapu. Odted' už jen kečup. I do čaje!

Po večeři si vlčata rozpumpovala mozkové závity poznávačkou zvířat a rostlin, abychom pak dali průchod gejíru tvořivosti a kreativity. Zadání? Sehrajte krátkou scénku o dnešním dni. Inscenace doplněná Hrochovou temnou hrou na klavír - dva tóny dodají chůzi patřičně na dramatickosti a divadlu dodají úplně jiný rozměr. Vlčata zároveň dokázala, že jedna scéna jejich talentu nestačí, takže herci i diváci se museli přesouvat z klubovny na chodbu a zpět. Když jsme se (vedoucí) probrali ze záchvatů smíchu, poprosili jsme vlčata, ať to sehrají ještě jednou. Scénku jsme natočili, výsledek doplnil střihem Joffrey a měli jsme tu čest jej shlédnout na vánoční besídce.

Po tom všem už unavená vlčata sama lezla do spacáků, Vojta jim opět přečetl něco ze svých foglarovek a my mohli hodnotit uplynulý den.

Nedělní den se táhl ve znamení balení batohů, hledání ztracených věcí, likvidace výzdoby vůdcovského pokoje, přípravy snídaně a balíčku na cestu, předání klubovny a pomalé cesty na nádraží. V Přešticích se děti rozprchly ke svým rodičům a vedoucí si mohli pográtulovat ze skvělý víkend. Věřím, že si to vlčata užila stejně jako vedoucí. Nevím, zda je to tou trochu jednodušší klubovnou, nebo

jiným krajem, ale ty víkendovky v Radnicích jsou o fous lepší než ostatní. Alespoň pro mě.

Prach

Sněmování

Sněm je setkáním vedoucích dané organizační jednotky Junáka (středisko, okres, kraj, ústředí), který se koná jednou za tři roky. Volí se na něm vedení, které povede danou jednotku do dalšího sněmu. Sněm také může předložit návrhy nadřízeným sněmům případně přijmout závazné usnesení pro činnost jednotky na další tři roky.

Náš střediskový sněm se konal 6. 11. v klubovně a bylo na něm zvoleno staronové vedení ve složení vedoucí Koza a jeho zástupce Čára. Následující sněm okresu Plzeň-jih, do kterého kromě nás patří ještě skauti z Přeštic, Dobřan, Dnešic a Spáleného Poříčí, se konal taktéž v naší klubovně, a to 28.11. I v okrese zůstává stávající vedení - předsedkyně okresní rady Tereza Zajícová-Myška a místopředseda okresní rady Koza.

Střediskový maraton pokračoval sněmem krajským, který se uskutečnil 18.1. v Dobřanech. Za naše středisko se ho zúčastnil Koza, Prach a

Kulich. Svého zástupce jsme měli i v kandidátech na volené funkce, neboť Čára opět kandidoval na post místopředsedy krajské rady, kterou obhájil.

Vyvrcholením je pak Valný sněm, který se koná 27.-29.3 v Jindřichově Hradci a zúčastní se ho cca 600 skautů z celé republiky. Bude se na něm volit náčelnictvo Junáka, bude se diskutovat a přijímat usnesení, která ovlivní směřování skautingu do dalších let. I zde budeme mít své zástupce a to Kozu a Čáru.

Koza

Děkujeme moc Kozovi a Čárovi za ta uplynulá léta i za ta budoucí.
příchovické skautstvo

Casino večírek

Úderem osmnácté hodiny jedné listopadové soboty otevřelo své brány po dlouhé době příchovické casino. Hráči a hráčky oděni podle nejnovější trendů, avšak formálně, postupně přicházeli, aby si užili trochu té zábavy na úrovni. Někteří přicházeli pouze pro radost jiní s vidinou pořádného zisku.

Pověst našeho casina dostala svého a každý obdržel welcome-drink a základní vklad v podobě 300\$. Po krátkém slavnostním zahájení hráči usedli ke stolu pokeru, ruletě a kostkám. Ovšem všichni dříve nebo později navštívili vyhlášený bar. Ještě aby ne, když se podával hovězí a losový tatarský biftek a vynikající pikantní polévka z mořských plodů. Po několika pauzách na občerstvení proběhl také tah binga. O bingu se říká, že je to hra pro důchodce, i v našem případě to nebyla lež. Největší počet kartiček, si zakoupili Rajče a Čudla. Po vyškrtání všech políček jsme ukončili hazardní hry a následovalo vyhlášení výsledků.

První skončil Křeček, kterému k prvenství pomohly nemalou měrou vřelé přátelské vztahy s Jogurtem. Jogurt opakovaně rozbil bank v kostkách a ani zdejší sebranka ho nedokázala připravit o štěstí ve hře a vysoký stav konta, bohužel musel odejít před koncem hry, a tak odkázal své jmění Křečkovi.

Druhý skončil Džigy, jenž se nenechal rušit od drancování rulety a francouzského banku a postupoval mílovými kroky k úspěchu. Třetí se umístil Rajče, výborně využil svých schopností u pokerového stolu a nestyděl se naprosto zdeptat všechny přísedící, jeho hlavním zdrojem zisku byly ovšem jeho zkušenosti ve hře bingo. Nebál se zakoupit si větší počet hracích karet a inkasoval tisíce za losovaná čísla. S koncem formální části večera se dámy oprostily od podpatků a gentlemani sundali kravaty a rozepli horní knoflíček, aby mohli v pohodlí zhlédnout dva exkluzivní kusky ze série James Bond. Závěrem bych chtěl poděkovat šéfkuchaři za vynikající občerstvení. Díky, Sportáku. Dále nesmím zapomenout na ochotnou barmanku Kapra. Hladký chod hazardních her zajišťovaly dvě sličné krupiéry Sabi a Lucka. Za to, že se ruleta nikdy nezastavila vděčíme Vaškovi a jeho charismatu vybízejícímu k riskantní hře. Na přípravě se podílel i Panda, ale nemohl se ze zdravotních důvodů zúčastnit. Děkuji i všem účastníkům, bez Vás by to nešlo.

Abych to shrnul... a myslím, že mluvím za všechny, prostě jsme si to užili, byla to jízda a velmi rád bych si něco podobného zopakoval snad ještě v hojnějším počtu.

Kulich

Tříkrálová sbírka

Tentokrát jsme zvolili za tříkrálový den neděli 5. ledna 2020. Vlčata a světlušky se podělily a během tohoto dne obešly domy po Příchovicích. Vlčácké krále doprovodila Zlatka, Křeček a Bára a světlušky Jofrey, Lulu a Kiki. Díky moc všem za účast. Rekordní částka 15 798,- Kč nás mile překvapila.

Kiki

Předvánoční schůzka benjamíneků

Na schůzce před Vánoci přinesl Ježíšek našim benjamínkům krásné dárky – každý dostal svůj skautský šátek! 😊

Spaní v klubovně a výprava na Šumavu

V pátek 22. listopadu se v 18:00 h sešlo 18 světlušek, aby společně přespaly v klubovně. Druhý den ráno je čekala cesta na přeštické nádraží a výšlap na Šumavě. Po celou dobu je provázel příběh inspirovaný knihou Zákeřné keře, ve kterém postupně poznávaly jedovaté keře a stromy. Víly a skřítkové z veliké zahrady u bílého zámku jim zanechali dopis s prosbou o pomoc. Věneček upletený z jedovatých keřů zaklel vílu Vincencii. Celý večer jsme plnily nejrůznější úkoly, v mezičase nám Haník přišla uvařit oblíbené špagety k večeři a večer mladším zakončil večerníček. Starší světlušky čekal bonusový program – povídání o drogách, alkoholu a kouření, který se protáhl do půlnoci a to už byl nejvyšší čas jít spát. Ráno bylo co dělat, sbalit, připravit snídani a svačiny na celý den a přesun pěšky na vlak. Ten měl překvapivě zpoždění, takže jsme ho i s rezervou v pohodě stihly. Na nádraží nás vyhlížel náš horský vůdce Rajče s Terezkou. Po cestě světlušky pozorovaly okolí a hrály obrázkové bingo. V Klatovech jsme přisedli do přečpané lokálky, která nás dovezla do cílové stanice Špičák. Vívalo nás azurové počasí a vydali jsme se směrem přes sjezdovku na Čertovo jezero. Oběd u jezera a pokochání se přírodou a pak už většina s menším nadšením pokračovala na rozhlednu na Špičáku. Náročný a nekonečný kopec nakonec všichni zdolali a na vrcholu Špičáku všechny čekala čokoládová odměna a úžasné výhledy. Závěrečný úsek ze Špičáku po sjezdovce dolů až k nádraží už některé světlušky vzaly i po zadku, po hlavě... Špičácká restaurace nás vypekla nečekanou dovolenou. Místo teplého čaje a polévky jsme si oběhli párkrát nádraží, abychom se zahřáli při čekání na vlak. Cesta domů už utekla, nejmladší světlušky ji prospaly a ke klubovně jsme dorazili kolem šesté už odpočatí z vlaku a rozloučili se plný zážitků a zdoláných kilometrů. Velká pochvala všem světluškám, že náročný výstup a sestup zvládly, především Terezce-Cherry rajčátku, která šlapala bez jediného postěžování.

Kiki

Roverská LANpárty

Jedno krásného předvánočního večera se rozsvítily světla klubovny a ne jeden obyvatel okolních bytů se mohl ptát, co se to děje v klubovně v tento čas? To se pouze pár roverů sešlo, aby celou noc hráli na svých vymazlených PC sestavách z roku 2019 pecky roku 2007 a 2008. Konkrétně Call of Duty 4 a 5. Vystavit v klubovně lokální počítačovou síť (LAN) je záležitostí okamžiku, a tak již po hodině a půl usedám za monitor svého stroje, popadnu výzbroj a rozebírám se do nejbližšího okna, abych palbou ze své věrné pušky M1 Garand kryl bratry ve zbrani, snažící se dobýt plážovou vesničku na atolu Makin. Čas utíká jako voda a ač nerad, tak se ve čtyři ráno vracím, abych se sbalil a vyrazil se domů také trochu vyspat. V klubovně ale světla zhasínají až v půl sedmé ráno, kdy už je konečně vyhlášen klid zbrani.

Panda

Skautská přespávačka aneb prohlídka kluboven přeštických skautů

Je podzimní páteční večer a moje kroky míří do skautské klubovny. Nejsem ale ve špatném městě? Tady to nevypadá jako u nás v Příchovicích. Ne, jsem tu správně! Dnes totiž máme se skauty přespávačku v klubovně přeštických skautů. Klubovna je to pěkná, dvě patra (do druhého máme zakázáno chodit), jedna velká místnost, kuchyňka a záchod. Topí se zde dřevem, ale my již přicházíme do vyhřáté klubovny. Místní skautky si pro nás dokonce připravily zajímavou prozkoumávací hru. Večer poklidně ubíhá, hraje různé hry a dokonce se naučíme i lépe pracovat s volným časem. Večer završíme noční hrou, kterou bohužel zkaží počasí. Nicméně se alespoň trochu provětráme venku. Poté pro zájemce pustíme film a ostatní jdeme spát. Ráno nás čeká již úklid a rozloučení.

Panda a Gigi

Sušice

Tak už to přišlo i na mě. Byl jsem po mnoha dlouhých letech vyzván, abych napsal článek do Protlaku. S ohledem na mé stáří, a tedy chatrnou paměť by se hodil podtitul „dále uvedené osoby jména a místa nemusí odpovídat realitě“.

Jako každý rok jsme se oldskauti se svými rodinami vydali na společně strávené podzimní prázdniny. Letos byla místem setkání skautská základna v Sušici. Po příjezdu v pátek večer nás čekalo malé překvapení. Z předchozích let jsme zvyklí na ledacos, takže informace, že informace o našem víkendovém pobytu se nedostala ke všem a že domácí sušická vlčata mají na páteční večer plánované přespání v klubovně, nás až tak nerozházela. Přenechali jsme jim jednu z kluboven a ubytovali se v ostatních. Na páteční večer byla plánovaná oslava Láďovo narozenin a jak jsem mluvil o mém stáří, tak popravdě ani nevím, kolikáté narozeniny to byly. Oslava to byla vydařená a někteří juchali až do velmi pozdních hodin.

V sobotu jsme se probudili do vydařeného počasí a nic tedy nebránilo realizaci původního plánu. Naším cílem byl pěší přesun na Žichovické jezírko a následný přesun zpět již vlakem z nádraží v Žichovicích. Na cestu jsme se vydali všichni včetně nejmenší Aničky. Hned na začátku nás prověřilo značné stoupání na vrchol Kalovy s převýšením skoro 300 m. Výhledy po cestě za to stály. Na vrcholu jsem se jako čerstvý držitel pilotního průkazu na paraglider oddělil od hlavní skupiny a šel si prohlédnout místní startovací plochu. Za příznivého počasí to musí být nádhera. Naše cesta pokračovala po zelené hřebenové značce až do vesničky Chmelná. Zde jsme zavolali podpurný moto tým a rozloučili jsme se s Aničkou a Kikinou. Stejně jako loni pro nás Bop měl přichystané řízečky, takže jsme si na místní návsi udělali piknik a posilnili se na druhou polovinu výletu. Stále po zelené značce jsme došli do obce Čimice a odtud už krátkým stoupáním k jezírku. Jezírko leží na soukromém pozemku a s ohledem na chování velké části návštěvníků majitel oficiálně zakázal vstup. Nicméně Viki zapůsobil svým šarmem a zajistil nám u majitele souhlas se vstupem. Kromě samotného jezírka jsme si prohlédli nedaleko schované místo

pro tramské setkání a cestou necestou se vydali na nádraží do Žichovic. Unaveni po skoro 13 km jsme usedli do místní nádražní restaurace. Musím říci, že tak velké palačinky za tak nízké ceny (opět si nepamatuji za kolik) jsem už dlouho neviděl. Následovala krátká jízda vlakem a zbývajících pár kilometrů z nádraží do klubovny. Byl to dlouhý den a to nás ještě čekala Kamilovo tradiční sekaná, kytary ...

Nedělní plán byl o poznání kratší, ale stoupání bylo ještě vyšší. Cílem byl vrchol Svatoboru, kterého jsme dosáhli přímou cestou rovnou vzhůru za nose. Těšili jsme se na zaslouženou odměnu v podobě občerstvení v místní restauraci, která je součástí rozhledny. I přes nádherné počasí a davy turistů byla restaurace i rozhledna zavřena. Museli jsme se tedy spokojit s doneseným zásobami. I zde jsem obhlédl místní startovací plochu pro paragliding a přemýšlel, zda bych zde zvládl odstartovat, či bych skončil na blízkých stromech. Při sestupu po okružní žluté cestě jsme se shodli, že bychom si odměnu v podobě nějaké mlsnoty a posezení zasloužili a operativně se shodli, že navštívíme poloostrov Santos, který slouží pro rekreaci obyvatel Sušice. Bylo to správné rozhodnutí a my si to užili, stejně jako si naši potomci užili místní hřiště. Po návratu do klubovny se hezčí část (ženy) rozhodla ještě pro návštěvu místního bazénu společně s dětmi, já jako jediný zástupce té ošklivější poloviny se vydal s nimi. Děti si to užily a já tak trochu litoval. Bazén se rozhodli navštívit snad všichni obyvatelé Sušice a my tak museli čekat, než někdo bazén opustí, abychom se dostali dovnitř. Každopádně i tato atrakce měla svůj konec a nás opět čekala Kamilovo sekaná a další večerní zábava.

Pondělní ráno bylo už jen ve znamení balení, úklidu, loučení a odjezdu. Akce to byla povedená a jsem zvědavý, kde se sejdeme příští rok.

Čochtan

Výprava benjamínků a světlušek do Techmanie

Devátého listopadu vyjeli jsme na výlet, jaký by nám každý druhý mohl tuze závidět.

Hodně nás opravdu jelo:

světlušky a benjamínci – spolu nám nic nechybělo! 😊

Vlakem jsme se bez problémů do Plzně až dopravili

a po cestě jsme se při tom dost náramně pobavili.

V Plzni jsme se trochu prošli,

za chvíli do cíle došli...

Techmania už nás vítá,

zábavu i poučení skýtá.

Abychom sil plní byli,

předtím jsme se nabaštili.

A pak nás hned zaujala expozice o vesmíru,

benjamínkům v této části líbilo se nadmíru.

Pak jsme všichni zkoukli film,

každému se zalíbil (zážitek to pěkný byl).

Potom jsme se rozdělili, světlušky se odpojily

a my v malých skupinkách tak více věcí objevili.
Hodně jsme toho zažili,
plno zajímavých věcí spatřili, ...
A třešničkou na dortu bylo velké vnitřní hřiště,
vyhráli si malí, velcí, už se zas těšíme příště!
Asi celou Techmanii poznali jsme za ten den,
nebyl nikdo, kdo by brečel, úsměv zářil na každém.

za benjamínky

Lenča ☺

Vánoční výprava

Odpoledne 23.12. světlušky tradičně vyrazily ke krmelci u lázní v Ticholovci s cílem obdarovat zvířátka. Sešlo se deset světlušek, Sůša, Pijavice, benjamínek Jindřík s Prachovkou a Kiki s Aničkou. Kousek od krmelce jsme si vyhlédli pěkný stromeček. Kolem něho vytvořili rozsvícený kroužek ze svíček a zaspívali jsme si vánoční koledy. Nezbyvalo než si popřát krásné Vánoce a těšit se na setkání v novém roce.

Kiki

Skautská vánoční výprava

Pod štědrodenním dopolednem si každý představí něco jiného. Někdo zdobí stromeček, jiný kouká na pohádky. Já osobně si ani nepomatuji, kdy naposledy jsem byl v tento čas přítomen doma. Ptáte se proč? Protože se tradičně koná skautská vánoční výprava! A tak i tento rok jsme se sešli v hojném počtu před klubovnou obtěžkáni pochutinami pro zvířátka. Cílem výpravy je Březník, kde tyto pochutiny rozmístíme okolo krmelce, abychom udělali tento sváteční den trochu výjimečný i pro místní zvěř. Následně naše kroky míří k tábořišti, kde pro změnu uděláme radost sobě samým a opečeme si něco dobrého (možná i trochu masového) na ohni. Kdo chce vidět zlaté prasátko, tak samozřejmě pouze mlsně kouká. Já jsem si pro jistotu pustil ráno reklamu na kofolu, kde jsem „zlaté“ prasátko viděl (a mělo i zahnutý zuby nahoru) a tak jsem si mohl u ohně na ne méně zlatém prasátku

pochutnat. Letošní výprava měla pouze jednu vadu na krásu a tou byla absence sněhu. Atmosféru jsem si tím ale zkazit nenechal a už se těším opět za rok na viděnou!

Panda

Vánoční schůzka skautek

Dne 16. 12. se celý oddíl skautek vydal ke stromečku do lesa. Každý dostal zapálenou svíčku, kterou pak připnul na stromeček. Poté se každý zamyslel a řekl svůj nejlepší zážitek z roku 2019, nebo co ho v roce 2019 potěšilo či rozesmálo. Následně jsme si zazpívaly pár koled a daly zvířátkům pod stromeček dobroty. V klubovně jsme si předaly dárečky, pily čaj a jedly cukroví. Nakonec jsme si popřály VESELÉ VÁNOCE a ŠTASTNÝ NOVÝ ROK.

Luci

Vánoční výprava vlčat

Jako každý rok na Štědrý den jsme se sešli v 8:30 před klubovnou. Všechna vlčata už měla plné batohy všech možných dobrot pro zvířátka. Pár minut jsme počkali, než dorazí poslední loudové. Tak

vyrážíme směr sv. Anna. Aby cesta rychleji uběhla, hráli jsme cestou různé hry, na schovávanou nebo bomba. Ke krmelci, ke kterému máme namířeno, nevedla žádná cesta, tak jsme museli jít přes ostružiny a klacky. Občas někdo zakopl, ale vždy rychle vstal. Už to bylo jen kousek a všichni se těšili, až si uleví sundáním batohů. Když jsme došli ke krmelci, začali jsme sypat mrkve, jablka. Přinesli jsme i slunečnicová semínka pro ptáčky, které jsme nasypali na pařez. Také jsme ozdobili stromeček jablky na provázku. Jako hvězdu jsme na špičku

přivázali mrkev, jelikož byla špička moc vysoko, tak mě Marek vzal za krk. Dosáhli jsme tam úplně akorát. Co jsme nikdo nečekali, že tam přijde ježíšek. Každé vlče dostalo krabičku s různými věcmi. Třeba s knížkou skautského průvodce. Na závěr jsme si stoupli do kruhu okolo stromečku. Zapálili jsme si prskavky a zazpívali si pár koled. Pak jsme si sbalili všechny věci a vyrazili zpět. Před sv. Vojtěchem jsme si zahráli hru na kradení vlajek. Už jsme měli málo času, tak jsme pospíšili, abychom se stihli vrátit do klubovny do 11:30. U klubovny si vlčata vyzvedli maminky a tatínci. Všichni odjížděli s dobrým pocitem, že nakrmili zvířátka.

Křeček

Betlémské světlo

Jako každý rok, se i letos rozdávalo Betlémské světlo. Jak akci, tak i letáčky si připravily úžasné roveřky Ťapka, Miki a Borůvka. Když jsme se dozvěděly, že se akce koná i letos, neváhaly jsme a nabídly jsme hned pomoc. Přípravy na akci začaly už pár dní před. Naše milované světlušky napekly perníčky, my skautky je ozdobily a teď nebudete věřit...roveři je zabalili. Zázraky se dějí?! Pak už zbývalo jen rozdat světélko a i nazdobené perníčky. Kaplička byla otevřena od 18 hodin a tam už byla i připravena naše parta, která se skládala z Miki, Ťapky, Pijavice a z nás- Marti a Kozlíka. Byl opravdu velký zájem a to nás velice potěšilo. Všem jsme napálili Betlémské světlo a popřáli veselé svátky a šťastný nový rok. I pro nás to bylo hezké zpestření nadcházejících vánočních svátků. Doufáme, že i vy jste si užili svátky a přejeme vám trochu opožděně vše nejlepší do nového roku.

Martinka a Kozlíček

Výprava do bazénu

Dne 10. 11. jsme se skautkami vyrazily do nedalekého klatovského bazénu. Sraz byl v 10:00 na nádraží v Přešticích, kde se sešlo pouze 6 skautek. V bazénu jsme měly hodinový program. Ke konci koupání jsme si zazávodily v tom, kdo vydrží déle pod vodou. Po únavném koupání jsme jely opět do příchovické klubovny, kde bylo výtvarné odpoledne. Šily jsme například gumičky do vlasů a vyráběly koupelovou bombu. Bylo to super, ani se nám nechtělo domů.

Pijavice a Balónek

Protlak – časopis střediska Příchovice

Vychází 4× ročně, vydává středisko Příchovice

šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **editor:** Jan Soukup – Johnny,
redakční rada: Skřítek(skautky), Rajče(RR, vlčata), Kiki(světlušky),
Čára(skauti), Laka(oldskauti)

kontakt: Josef Volf, Příchovice 315, Přeštice 33401, volf.jo@gmail.com

vyšlo: 30.1.2020 **neprodejně** <http://prichovice-skaut.cz>